

Uvod-psovke

Svi narodi, civilizacije i društva, zavisno od mentaliteta i kulture, manje ili više upotrebljavaju psovke u izražavanju svoje ljutnje, povređenosti ili nezadovoljstva postupcima onoga na koga se one odnose. Psovka je postala uobičajna u socijalnoj komunikaciji, uglavnom kad je reč o skupini dobrih prijatelja i poznanika. Tada se, u nekontrolisanom i ležernom razgovoru, upotrebi mnogo različitih psovki koje često ni najbliži sagovornici koji vode dijalog ne zameraju. Jednostavno su se na njih navikli, a budući da nisu usmerene nekoj osobi, niti ikoga od prisutnih izravno vređaju, niko i ne pruža otpor, niti reaguje na njih. To je jedan od razloga zašto se psovka u društvu jako proširila.

Praktično, i svi oni koji ne upozore psovače da je upotreba prostih reči i psovki u razgovoru kršenje bontona i pravila ljudskog ponašanja, postaju sudionici u širenju, najblaže rečeno, prostačenja, iako tu ima bogohuljenja i psovanja svetinja.

Kako smo se navikli na slušanje tog prostačkoga govora, tako ćemo ga prihvatiti, pa i služiti se njime.

O psovki i njenoj rasprostranjenosti malo znamo jer nema gotovo nikakvih istraživanja njene etiologije i fenomenologije, kako u populaciji odraslih, tako ni mladih osoba. Svi pričamo o tom golemom ljudskom zlu, koje je kardinal Bozanić nazvao velikim prokletstvom, a gotovo se ništa ne čini na prevenciji.

2. Šta je psovka

Psovku treba razlikovati od preklinjanja ili kletve, verbalnog izazivanja zla na nešto ili na nekoga. Psovka je svaka upotreba nepristojnih, prostih i ružnih reči koje se obično nekome ili nečemu upućuju u naletu besa, gneva, u ljutnji u komunikaciji među ljudima. To je izuzetno ružna navika i još ružnije emocionalno reagovanje na neki izazov, neuspeh, uvredu..., ali i uzrecica u svakodnevnom razgovoru. Prema Aniću, psovke su «nepristojne riječi koje se kome upućuju u gnev, kojima se što izvrgava ruglu ili koje se upotrebljavaju kao uzrecice u neuglađenom razgovoru.» Psovanje je negativno emocionalno ponašanje. To je pomanjkanje emocionalne inteligencije.» On drži da ljudi psuju onda kad ne znaju na prikladan način upravljati vlastitim negativnim emocijama. Psovka je agresivan, neuljudan govor, pokazatelj niske kulturne svesti i bezobraznosti prema drugim osobama. To je uvek uvreda onoga kome je upućena, može biti i kletva, psovačko, prostačko izivljavanje na žrtvi, nepristojan govorni čin itd. Često se psovka i kletva poistovećuju, ali među njima postoji bitna razlika. Naime, psovka je vređanje, a kletva je želja da koga snađe zlo. Kleti znači poželeći kome zlo, propast, nesreću, smrt. I kletva i psovka izgovaraju se s velikim gnevom, gorčinom, besom, mržnjom, osvetoljubivošću i agresivnim emocionalnim nabojem. Čovek psovkom, pogrđnim i prostim riječima izražava nezadovoljstvo prema onome kome ih upućuje, ali, ujedno, pokazuje nisku svest svojih moralnih, socijalnih i kulturnih kvaliteta i vrednosti.

2.1 Pasji život jezika

Psovka je izraz ropstva, rekao je jednom prilikom Vladimir Ilić Lenjin, koji je u ime oslobađanja od kapitalizma i stvaranja novog, komunističkog, čoveka izveo prvu socijalističku revoluciju u svetu i Rusiju potom bacio u decenijsko ropstvo i ne pokušavši pritom da ljudsku prirodu oslobađa od ropstva psovke.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com